

(Đề thi gồm có 02 trang)

I. ĐỌC HIỂU (3.0 điểm)

Đọc văn bản sau và trả lời các câu hỏi:

Chim xòe quạt

Xòe quạt ra và hát
Mê mẩn và đắm say
Buổi sáng nào cũng như là buổi sáng đẹp nhất
Dù hôm qua vừa bị những con chim săn mồi vỗ trạt
Dù hôm qua vừa bị những viên đạn bắn trượt
Dù hôm qua vừa thoát ra khỏi một tấm lưới
Dù ngoài kia rất nhiều chiếc lồng không đang hau háu nhìn lên.

Xòe quạt ơi! Xòe quạt
Sống giữa bao nhiêu kẻ thù
Sống giữa bao nhiêu nguy hiểm bủa vây rình rập
Mày vẫn thanh thản sống
Mày vẫn hát say sưa
Có thể chết bất cứ lúc nào
Có thể bị nhốt bất cứ lúc nào
Nhưng không hề lẩn trốn
Không hề đánh mất mình
Dù một giây mình sống.

(“Chim xòe quạt”, Nguyễn Minh Khiêm, vannghequandoi.com.vn, ngày 19/11/2019.)

Câu 1.(0,5 điểm): Văn bản trên được viết theo thể thơ nào?

Câu 2.(0,75 điểm): Theo văn bản, có thể hôm qua chim xòe quạt phải đối diện với những hiểm nguy nào?

Câu 3.(1,0 điểm): Anh (chị) hiểu như thế nào về ý nghĩa nội dung của đoạn thơ sau:

“Sống giữa bao nhiêu kẻ thù
Sống giữa bao nhiêu nguy hiểm bủa vây rình rập
Mày vẫn thanh thản sống
Mày vẫn hát say sưa”

Câu 4.(0,75 điểm): Anh (chị) có đồng tình với quan điểm “không đánh mất mình, dù một giây mình sống” không? Vì sao?

II. LÀM VĂN (7.0 điểm)

Câu 1. (2.0 điểm)

Từ nội dung văn bản phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn nghị luận xã hội (khoảng 200 chữ) bày tỏ suy nghĩ của anh/ chị về ý nghĩa của suy nghĩ tích cực trong đời sống con người.

Câu 2. (5.0 điểm)

"Hình như trong khoảnh khắc chùng lại của sông nước ấy, sông Hương đã trở thành một người tài nữ đánh đàn lúc đêm khuya. Đã nhiều lần tôi thất vọng khi nghe nhạc Huế giữa ban ngày hoặc trên sân khấu nhà hát. Quả đúng như vậy, toàn bộ nền âm nhạc cổ điển Huế đã được sinh thành trên mặt nước của dòng sông này, trong một khoang thuyền nào đó, giữa tiếng nước rơi bán âm của những mái chèo khuya. Nguyễn Du đã bao năm lênh đênh trên quãng sông này, với một phiến trăng sầu và từ đó những bản đàn đã đi suốt đời Kiều. Tôi đã chứng kiến một người nghệ nhân già, chơi đàn hết nửa thế kỷ, một buổi tối ngồi nghe con gái đọc Kiều, "Trong như tiếng hạc bay qua - đục như tiếng suối mới sa nửa vơi"... Đến câu ấy, người nghệ nhân chợt nhúm dây vĩ điệu, chỉ vào trang sách Nguyễn Du mà thốt lên: "Đó chính là Tứ đại cảnh!"

Rời khỏi kinh thành, sông Hương chếch về hướng chính bắc, ôm lấy đảo Cồn Hến quanh năm mơ màng trong sương khói, đang xa dần thành phố để lưu luyến ra đi giữa màu xanh biếc của tre trúc và của những vườn cau vùng ngoại ô Vỹ Dạ. Và rồi, như sự nhớ lại một điều gì chưa kịp nói, nó đột ngột đổi dòng, rẽ ngoặt sang hướng đông - tây để gặp lại thành phố lần cuối ở góc thị trấn Bao Vinh xưa cổ. Đối với Huế, nơi đây chính là chỗ chia tay đôi xa ngoài mười dặm trường đình. Riêng với sông Hương, vốn đang xuôi chảy giữa cảnh đồng phù sa êm ái của nó, khúc quanh này thực bất ngờ biết bao. Có một cái gì rất lạ với tự nhiên và rất giống con người ở đây; và để nhân cách hóa nó lên, tôi gọi đây là nổi vương vấn, cả một chút lãng lơ kin đáo của tình yêu. Và giống như nàng Kiều trong đêm tình tự, ở ngã rẽ sông này, sông Hương đã chí tình trở lại tìm Kim Trọng của nó, để nói một lời thề trước khi về biển cả: "Còn non - còn nước - còn dài. Còn về - còn nhớ...". Lời thề ấy vang vọng khắp lưu vực sông Hương thành giọng hò dân gian; ấy là tấm lòng người dân nơi Châu Hóa xưa mãi mãi chung tình với quê hương xứ sở".

(Trích "Ai đã đặt tên cho dòng sông?", Hoàng Phủ Ngọc Tường, SGK Ngữ văn 12 Tập 1, NXB Giáo Dục 2008, tr 200, 2001)

Cảm nhận của anh/chị về vẻ đẹp của sông Hương trong đoạn trích trên. Từ đó, anh (chị) hãy nhận xét về nét tài hoa trong bút kí của Hoàng Phủ Ngọc Tường.